

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd homo nihil boni ex se habet, & de nullo gloriari potest. xl

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

quia paruum potest cogitatio mea proficere. Vtinam nō multum adherendum futuris euentibus, sed ad beneplacitum tuum incunstanter me offerrem.

2. Fili sæpe homo rem aliquam vehementer agitat, quã desiderat; sed cū ad eam peruenerit, aliter sentire incipit; quia affectiones circa idem non sunt durabiles, sed magis de vno ad aliud impellunt. Non est ergo minimum, etiam in minimis seipsum relinquere.

3. Verus profectus hominis est abnegatio suiipsum; & homo abnegatus, valde liber est & securus. Sed antiquus hostis, omnibus bonis aduersans, à tentatione nō cessat; sed die noctuque graues molitur insidias, si fortè in laqueum deceptionis possit precipitare incautum. *Vigilate & orate*, dicit Dominus, *ut non intratis in tentationem.* *1. Pet. 5.* *Matth. 26.*

CAPVT XL.

Quòd homo nil boni ex se habet. Et de nullo gloriari potest.

1. Domine, quid est homo, quòd memores eius; aut filius hominis, quia visitas eum? Quid promeruit homo, vt dares illi gratiam tuam? Domine, quid possum conqueri, si me deseris? aut quid iustè obtendere possum, si quod peto, non feceris? Certè hoc in veritate cogitare possum, & dicere: Domine nihil sum, nihil possum, nihil boni ex me habeo; sed in omnibus deficio, & ad nihil semper tendo. Et nisi à te fuero adiutus, & interiùs in formatus, totus efficior tepidus & dissolutus. *Psal. 8.*

2. Tu autem (Domine) semper idem ipse es, & permanes in æternum semper bonus, iustus, & sanctus; bene, iustè, ac sanctè agens omnia, & disponens in sapientia. Sed ego, qui ad defectum sum magis pronus quàm ad profectum, non sum semper in vno statu perdurans, quia septem tempora mutantur super me. Verumtamen citò melius fit, cū tibi placuerit, & manum porrexeris adiutricem. Quia tu solus sine humano suffragio poteris auxiliari, & in tantum confirmare, vt vultus meus ampliùs in diuersa non mutetur, sed in te vno cor meum conuertatur & quiescat. *Psal. 101.*

3. Vnde si bene scirem omnem humanam consolationem abijcere, siue propter deuotionem adipiscendam, siue propter necessitatem, qua compellor te quærere, quia non est homo, qui me coafoletur; tunc possem meritò de gratia tua sperare, & de dono nouæ consolationis exultare.

4. Gratias tibi, vnde totum venit, quotiescumque mihi bene succedit. Ego autem vanitas & nihilum ante te, inconstans homo & infirmus. Vnde ergo possum gloriari, aut cur appeto repurari? Nūquid de nihilo? Et hoc vanissimum est. Verè inanis gloria,

ria, mala pestis, vanitas maxima; quia à vera trahit gloria, & cæ-
liffi spoliat gratia. Dum enim homo complacet sibi, displicet ti-
bi: dum inhiat laudibus humanis, priuatur veris virtutibus.

5. Est autem vera gloria & exultatio sancta, gloriari in te, &
non in se; gaudere in nomine tuo, non in propria virtute; nec in
aliqua creatura delectari, nisi propter te. Laudetur nomen tuum,
non meum; magnificetur opus tuum, non meum; benedicatur nomen
sanctum tuum, nihil mihi autem attribuatur de laudibus hominum.
Tu gloria mea, tu exultatio cordis mei. In te gloriabor & exul-
tabo tota die, pro me autem nihil, nisi in infirmitatibus meis.

6. Quærant Iudæi gloriam, quæ ab inuicem est; ego hanc re-
quiram, quæ à solo Deo est. Omnis quidem gloria humana, om-
nis honor temporalis, omnis altitudo mundana, æterna gloriæ
tuæ comparata vanitas est & stultitia. O veritas mea & miseri-
cordia mea, Deus meus, Trinitas beata; tibi soli laus, honor, vir-
tus, & gloria, per infinita seculorum secula.

CAPVT XLII.

De contemptu omnis temporalis honoris.

1. **F**lli, noli tibi attrahere, si videas alios honorari & eleuari,
te autem despici & humiliari. Erige cor tuum ad me in cae-
lum, & nō contristabit te contemptus hominum in terris. Domine,
in cecitate sumus, & vanitate citò, seducimur. Si rectè me inspi-
cio, nunquam mihi facta est iniuria ab aliqua creatura, vnde nec
iustè habeo conqueri aduersum te.

2. Quia autem frequenter & grauitè peccaui tibi, meritò ar-
matur contra me omnis creatura. Mihi igitur iustè debetur cō-
fusio & contemptus, tibi autem laus, honor, & gloria. Et nisi me
ad hoc preparauero, quòd velim libenter ab omni creatura de-
spici & relinqui, atque penitus nihil videri; non possum interius
pacificari & stabiliri, nec spiritualiter illuminari, neque plenè ti-
bi vniri.

CAPVT XLIII.

Quòd pax non est ponenda in hominibus.

1. **F**lli, si ponis pacem tuam cum aliqua persona, propter tuum
sentire & conuivere, instabilis eris & implicatus. Sed si
recursum habes ad semper viuentem & manentem veritatem, nō
contristabit amicus recedens aut moriens. In me debet amici di-
lectio stare, & propter me diligendus est, quisquis tibi bonus vi-
sus est & multum charus in hac vita, Sine me non valet, nec dura-
bit